

عنوان مقاله:

بازتاب عاطفه و اندیشه در تصویرآفرینی های شهریار و سیمین بهبهانی

محل انتشار:

دوفصنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 73، شماره 242 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

خلیل نیکخواه - ۲- دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

عفت نقابی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

تصویر که بازتابی از عاطفه و اندیشه شاعر و راهی برای محسوس ساختن مافی الضمیر وی است، هنگامی ارزش بلاغی خواهد یافت که در راستای پروراندن اندیشه و عاطفه سراینده قرار گیرد. در کار هر هنرمندی یک ایده ی مسلط وجود دارد که در لابه لای تصویرها، ساختار و مضمون آثارش حضور دارد. شاعری که اندیشه فردی و خلاقانه دارد، درون مایه ی منسجمی بر آثارش سایه می افکند و این درون مایه در کنار عاطفه ی فردی شاعر، به خلق کلان تصاویر کمک شایانی می کند. در این جستار برآنیم که ارتباط دو سویه ی عاطفه و اندیشه رادر غزل شهریار و سیمین بهبهانی بر محور تصاویر زبانی و خیالی نشان دهیم. با بررسی غزلیات سیمین بهبهانی و شهریار در یافتیم که در ورای همه تصویرها و صورت ها، درون مایه ی ثابتی که رهبری کلیه ساخت ها و تصاویر ذهنی شهریار را بر عهده دارد، عشق فردی است که انتظار و فراق را به نمایش می گذارد و اندیشه مسلط بر اندیشه سیمین، مسائل اجتماعی و عشق و اندوه حاصل از آن است که شاعر از عشق و عاطفه فردی فاصله می گیرد و به عشق اجتماعی روی می آورد و دغدغه ی او تصویر مسائل مردم و غم و اندوه آن-هاست.

کلمات کلیدی:

غزل معاصر، تصویر، اندیشه، عاطفه، شهریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206564>

